

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul arată că ordonanța atacată este vădit injustă, inechitabilă și nelegală pentru lipsă absolută de motivare și pentru lipsa cercetării judecătorești, caracter peremptoriu, tautologic, arbitrar, pentru denaturarea faptelor, precum și pentru eroare de drept.

Recurs introdus la 30 decembrie 2013 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței din 17 octombrie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-145/12, Marcuccio/Comisia

(Cauza T-699/13 P)

(2014/C 52/86)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

- Anularea în totalitate și fără excepții a ordonanței atacate;
- retrimiteră cauzei în discuție la Tribunalul Funcției Publice spre rejudecare.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele care au fost deja invocate în cadrul cauzei T-698/13, Marcuccio/Comisia.

Acțiune introdusă la 30 decembrie 2013 — Bankia/Comisia

(Cauza T-700/13)

(2014/C 52/87)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Bankia, SA (Valencia, Spania) (reprezentanți: J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo și A. Biondi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care în cadrul acesteia se califică ansamblul de măsuri care, potrivit deciziei, constituie așa-numitul sistem spaniol în materie de leasing fiscal („SEAF”) drept ajutor de stat nou și incompatibil cu piața internă;
- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată, care identifică investitorii grupurilor de interes economic (GIE) ca fiind beneficiarii pretinselor ajutoare și singurii destinatari ai ordinelor de recuperare;
- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se dispune recuperarea pretinselor ajutoare cu încălcarea principiilor generale ale dreptului UE;
- anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care se pronunță cu privire la legalitatea unor contracte private încheiate între investitori și alte entități și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză este aceeași ca în cauza T-515/13, Spania/Comisia (JO C 336, p. 29).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv

- Reclamanta consideră că decizia atacată încalcă articolul 107 TFUE întrucât a calificat pretinsul SEAF și măsurile individuale care l-ar constitui drept ajutor de stat. Reclamanta susține că Comisia a săvârșit o eroare prin faptul că a apreciat împreună și a imputat Regatului Spaniei un ansamblu de măsuri publice și private independente și autonome. Reclamanta contestă de asemenea faptul că măsurile respective ar putea conferi un avantaj economic selectiv preținșilor săi beneficiari, precum și faptul că ar putea denatura concurența între acești beneficiari și alte entități, precum și pretinsul efect al acestora asupra comerțului dintre statele membre.

2. Al doilea motiv

- În al doilea rând, reclamanta susține că Comisia a săvârșit o eroare manifestă de drept și a încălcat articolele 107 TFUE și 108 TFUE prin faptul că a calificat aplicarea sistemului spaniol de impozitare pe tonaj în anumite cazuri ca fiind un ajutor nou în loc să îl califice drept ajutor existent. Întrucât Comisia a aprobat în 2002 sistemul de impozitare pe tonaj notificat de Spania, în cazul în care Comisia intenționa să conteste aplicarea acestuia, ar fi trebuit, în orice caz, să o facă urmând procedura aplicabilă ajutoarelor existente. Reclamantele consideră că argumentele prezentate în cadrul deciziei pentru a susține existența unui ajutor nou sunt vădit neîntemeiate.